

aldeles bort. Jeg troer ogsaa, det vil være den rigtige Maade, hvorpaa man kan komme til en Afgjørelse af det kildne og vanskelige Spørgsmaal angaaende Afløsningen af Bommene, at man stemmer for Endringsforlaget under Nr. 12, thi at forkaste dette, troer jeg, vilde kunne medføre, at det vilde være meget vanskeligt at faae den i Endringsforlaget under Nr. 13 omtalte Overenskomst tilveiebragt. Derimod er det min Mening, at det vilde være ikke blot meget uheldigt, men ogsaa meget ubilligt, om den i Endringsforlaget under Nr. 13 omhandlede Ordning her strax i denne Session afgjordes af Rigsdagen, thi skal man komme til en retfærdig Afgjørelse, er det vistnok nødvendigt, at man hører de Paagjældende, nemlig saavel Amtene som Kjøbenhavn, og først da træffer en endelig Ordning paa Grundlag deraf. Det har været vor Tanke, at en saadan Overenskomst vilde vinde en meget betydelig Støtte, naar man vedtog Endringsforlaget under Nr. 12, og der er vistnok saa meget desto Mindre til Hinder for at gaae ind paa dette Endringsforlag, som en endelig Afløsning, saaledes som den høitærede Indenrigsminister ogsaa har gjort opmærksom paa, kan finde Sted, inden den deri omhandlede Bestemmelse kommer til Anvendelse, altsaa inden det egentlige Besvær kommer til at virke. I ethvert Tilfælde troer jeg, at Bestemmelsen i Endringsforlaget under Nr. 12 vil være en overordentlig god Hævert til at faae den endelige Afgjørelse fremmet, og hurtigt fremmet.

Winther: Den ærede Indenrigsminister maa formodentlig ikke have lagt videre Mærke til, hvad det var, jeg udtalte, at dømme efter de Indvendinger, han gjorde imod, hvad jeg havde fremsat. Det er min Overbeviisning, at jeg har sagt, at jeg beklagede, at den ærede Indenrigsminister fra Først af kun havde foreslaaet at eftergive 250,000 Rb., men ved senere Paavirkning er bleven ledet til ogsaa at foreslaae yderligere 100,000 Rb. eftergivne, thi

det, at den ærede Minister har tiltraadt Udvalgets Forslag, kalder jeg, at han foreslaaer at eftergive den nævnte Sum; hans Tiltrædelse af et Forslag i den Henseende er nemlig et af de kraftigste Midler til at faae Thinget til at eftergive de sidste 100,000 Rb. Naar den ærede Minister gjorde opmærksom paa Forskjellen mellem at eftergive de 100,000 Rb., og det, at der stæer et Afslag af 4000 Rb. i det aarlige Beløb, saa svarer jeg, at dette ikke kommer i Betragtning; thi det, som jeg klager over, er, at han ikke paa een Gang har stillet sig paa det Standpunkt at eftergive hele den nævnte Sum efterat have sat sig ind i Sagen, saaledes som den forelaa fra Veicommissionens Side. Han behøvede heller ikke at oplyse mig om, at det var Veicommissionen, der havde foreslaaet at eftergive de 250,000 Rb., thi det vidste jeg i Forveien. — Jeg skal iøvrigt med Hensyn til Spørgsmaalet om Bommene og Ubejvningen af denne Sag ogsaa bemærke, at det fra alle Sider er anerkjendt som et retfærdigt og billigt Krav til de omliggende Amtter, at de hjælpe gamle Kjøbenhavns Amt med at bære dettes Veibyrde. Det forekommer mig derfor, at vi i denne Lov kunde slaae dette fast, og blot forbeholde til en senere Lov den endelige Fordeling af de to Trediedele af den Godtgjørelse, der skal ydes Kjøbenhavns Amt. Man skal paa den ene Side ikke indhente Oplysninger fra de omliggende Amtter om, hvorvidt de finde det retfærdigt at betale Noget; men paa den anden Side maa man være bange for at foretage en Fordeling, som er mindre rigtig ligeoverfor ethvert af de vedkommende Amtter. Det er derfor min Hensigt, hvis jeg kan faae Understøttelse dertil af 14 ærede Medlemmer, til 3die Behandling at stille et Endringsforlag, som jeg maafæe, da det er kortfattet, med den ærede Formands Tilladelse maa oplæse. Det lyder saaledes: „Samtlige Bomme paa gl. Kjøbenhavns Amt nedlægges, imod at der tillægges Amtet en Sum een Gang for alle, hvorfra Statskassen tilskyder en Trediedeel. De to Trediedele ud-